

متن پرسش

با سلام و ادب خدمت استاد ابتدا از حضرتعالی در خصوص ارسال بایسته های اقدام کلان فرهنگی تشکر می کنم و چند سوال مهم : بنده بعد از اتمام دانشگاه وارد بر حوزه شدم و در حالی پایه اول را سپری می کنم که کمتر بهره ای از این بخش نصییم گشته است. از آن شور و حالی که ۵ سال پیش از مباحث معرفت نفس گرفتم و حس حضوری که درک کردم در اینجا خبری نبود. هر چه خودم نگاه می کنم متوجه می شوم طریق من روش داشمندی نیست که انبار اطلاعات باشم بلکه آنچه روح مرا ارضا می کند روش اندیشمندی و طهارت باطن است که با درک حضور حضرت رب العالمین جلا و علا حاصل می گردد. و در این بین ازدواج را بسیار برای خود لازم می یابم چرا که اقتضای شرایط سنی ام (۲۸ سال) و آنچه که در این بین از انس نصییم می شود را موثر در تمرکز و جمع حواس می دانم . بر این اساس در خصوص معرفت نفس و ازدواج برنامه جدی دارم. بنده با یک هدف بسیار متعالی وارد بر حوزه شده ام اما متاسفانه تا کنون شاید ۱۰ درصد آن محقق نشده باشد و شور و رغبت را از من در مطالعه جدی و مباحثه ربوده است. گویی نوعی افسردگی برای من ایجاد شده و قلب من محبوب خود را گم کرده و لذا در جستجوی این محبوب به همسری صالح و معرفت حضوری پروردگار می اندیشم. در نظر دارم در تابستان امسال برخی دروس را ارتقائی بخوانم تا در سال تحصیلی جدید فرصت بیشتری برای پیگیری آنچه تشنه آنم داشته باشم. نظر حضرت عالی در این خصوص چیست؟! بنده در مسیر ورود به حوزه فشار زیادی را تحمل می کنم و لذا نمی توانم خود را با بی ثمری مواجه بینم. از اینکه بنده را راهنمایی می فرمائید سپاسگزارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این که می فرمایید می خواهید بعضی دروس را ارتقائی بخوانید اشکالی ندارد، ولی در مورد ادبیات عرب کوتاهی نکنید و نیز انتظار نداشته باشید در ادبیات عرب هم مثل معرفت نفس در حال حضور باشید. ادبیات عرب جنبه ی «راه» را دارد برای رسیدن به مقصد. راه؛ مقصد نیست که انتظار حال حضور از آن دارید. در موضوع ازدواج هم بنده دعا می کنم به بهترین نحو موفق باشید. موفق باشید